B I U L E T Y N
INSTYTUTU NAUKOWEGO RZEMIEŚLNICZEGO
IMIENIA PIERWSZEGO MARSZAŁKA POLSKI
JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO
(MUZEUM RZEMIOSŁ I SZTUKI STOSOWANEJ)

Nr. 8. WARSZAWA 28 czerwca 1936

U ŹRÓDEŁ WIEDZY RZEMIEŚLNICZEJ

Instytut Naukowy Rzemieślniczy, powołany do wypełniania licznych zadań oświatowo-kulturalnych na terenie całego rzemiosła polskiego, ma też między innemi za zadanie szerzyć wiedzę zawodową bezpośrednio, przy pomocy kursów dla rzemieślników stolicy i jej okolic.

Po stolarzach, mularzach i cieślach, zyskują obecnie sposobność skorzystania z tej akcji Instytutu trzy skolei zawody, a mianowicie szewcy, cholewkarze i fryzjerzy.

Kursy organizowane przez Instytut Naukowy Rzemieślniczy w porozumieniu z Izbą Rzemieślniczą w Warszawie mają przedewszystkiem na celu utorowanie drogi do egzaminu mistrzowskiego tym, którzy nie mogą wykazać się świadectwem ukończenia szkoły dokształcającej zawodowej. Świadectwo ukończenia kursu dokształcającego zawodowego o programie zatwierdzonym przez Ministerstwo W. R. i O. P. pozwala na przystąpienie do egzaminu mistrzowskiego.

Po za tą korzyścią natury formalnej, kursy prowadzone przez Instytut Naukowy, pod kierownictwem i z udziałem wybitnych fachowców, dają słuchaczom możność nabycia nader cennych wiadomości praktycznych i teoretycznych, niezbędnych dla rzemieślnika w jego pracy zawodowej.

To też na kursy zapisują się chętnie nietylko kandydaci do egzaminów mistrzowskich, ale również i ci, którzy chcą bądź przygotować się do egzaminu kwalifikacyjnego w celu uzyskania karty rzemieślniczej, bądź pragną wydoskonalić się w swym zawodzie i ugruntować wiedzę, nabytą w praktyce zawodowej.

*

Program kursu dokształcającego zawodowego dla **fryzjerów** obejmuje w 160 godzinach wykładowych przedmioty następujące: 1. Materjałoznawstwo, 2. Technologja (technika pracy we fryzjerstwie męskiem i damskiem, formy uczesań, estetyka, uczesania stylowe, farbowanie włosów, perukarstwo, narzędzia, aparaty i nowoczesne urządzenie zakładu, kalkulacja i organizacja), 3. Higjena zawodowa, 4. Język polski, 5. Rachunki, 6) Geografja gospodarcza, 7) Wiadomości z prawoznawstwa i nauki obywatelstwa.

Kierownictwo kursu objął inż. Tadeusz Bylewski, kierownik szkoły dokształcającej zawodowej dla fryzjerów w Warszawie.

Początek kursu w pierwszych dniach lipca r. b. Wykłady odbywać się będą wieczorami 4 razy w tygodniu od g. 18 do 21. Kurs trwać będzie 3 miesiące.

*

Program kursu dokształcającego zawodowego **dla szewców i cholewkarzy** obejmuje w 180 godzinach wykładowych przedmioty następujące:

1. Materjałoznawstwo. 2. Technologja (technika pracy w szewstwie i cholewkarstwie, budowa nogi, formy, kopyta, ortopedja, kalkulacja i organizacja zakładu szewskiego). 3. Higjena zawodowa. 4. Język polski z korespondencją handlową. 5. Rachunki z geometrją. 6. Geografja gospodarcza. 7. Prawoznawstwo i nauka obywatelstwa.

Kierownictwo kursu objął mistrz szewski p. Seweryn Święcki.

Początek kursu d. 8 lipca r. b. Wykłady odbywać się będą wieczorami 5 razy w tygodniu (z wyjątkiem sobót) od godz. 18 do 21.

*

Bliższych informacyj udziela Referat Oświaty i Kultury Instytutu w godz. 8 — 15.

WYSTAWA PRAC SŁUCHACZÓW KURSÓW RZEMIEŚLNICZYCH

Dnia 23 b. m. otwarta została w salach Instytutu Naukowego Rzemieślniczego przy ul. Chmielnej 52 wystawa prac słuchaczów kursów, przeprowadzonych przez Instytut w ubiegłym roku szkolnym. Wystawa obejmuje projekty rysunkowe w zakresie budownictwa (mularstwo i ciesielstwo), stolarstwa meblowego (konstrukcje meblowe), stolarstwa budowlanego, wnętrz sklepowych, liternictwa oraz rysunki odręczne i kreślenia geometryczne, wykonane przez słuchaczów kursów.

Wstęp na wystawę bezpłatny.

BIBLJOTEKA INSTYTUTU

Bibjoteka Instytutu pozyskała w ostatnim miesiącu m. in. następujące wydawnictwa z zakresu wiedzy rzemieślniczej:

STOLARSTWO:

M. Padechowicz — Stolarz przed egzaminem mistrzowskim. Str. 118.

Der Tischler Lehrling (Terminator stolarski). Str. 112.

TOKARSTWO:

Der Drechsler Lehrling (Terminator tokarski).

RZEŹBIARSTWO:

M. Tyszkiewiczowa — Bernardo Rosselino. Str. 141.

Der Holzbildhauer Lehrling (Terminator rzeźbiarski).

MULARSTWO:

Cz. Domaniewski — Cegła normalna polska. Str. 23.

N. Garwicz i R. Propst. Polskie Prawo Budowlane.

Der Maurer Lehrling (Terminator mularski). Str. 112.

ZDUŃSTWO:

Inż. R. Dawidowski — Tabele do obliczania rozmiarów pieców kaflowych. Str. 80. R. 1929.

BRUKARSTWO:

A. Kühnel — Ulice. Projektowanie, budowa i utrzymanie. Str. 417. R. 1927.

KAMIENIARSTWO:

Der Steinmetz Lehrling (Terminator kamieniarski).

SZKLARSTWO:

Der Glaser Lehrling (Terminator szklarski). Str. 112.

DEKARSTWO:

Inż. R. Ciesielski — Papa dachowa, cement drzewny.

A. Opderbecke — Der Dachdecker und Bauklempner (Dekarz i blacharz). Str. 256.

BLACHARSTWO:

M. Jarnuszkiewicz — Blacha czysto-cynkowa w budownictwie. Str. 139. R. 1936.

MALARSTWO i LAKIERNICTWO:

J. Hopliński — Technologja malarska (Techniki malarskie). Str. 303. R. 1934.

G. Stoczik — Malarnyje materjały i raboty (Malarskie materjały i roboty). Str. 183. R. 1935.

KOWALSTWO i ŚLUSARSTWO:

E. Porębski — Badanie metali. Str. 68. R. 1933.

RZEŹNICTWO i WĘDLINIARSTWO:

W. Schmidt — Das Fleischerhandwerk (Rzemiosło rzeźnickie). Str. 767.

A. Różycki—Krakowskie wyroby wędliniarskie. Praktyczne wskazówki o wyrobie wędlin. St. 206.

W. Kley — Die Gesellen und Meisterprüfung im Fleischergewerbe (Egzamin czeladniczy i mistrzowski w rzeźnictwie). Str. 310.

GARBARSTWO i BIAŁOSKÓRNICTWO:

Kalendarz kieszonkowy dla branży skór. Str. 350.

SZEWSTWO i CHOLEWKARSTWO:

A. Hässelbarth — Die Meisterprüfung im Schuhmacherhandwerk (Egzamin mistrzowski w rzemiośle szewskiem). Str. 136.

RĘKAWICZNICTWO:

J. Jettmar — Die Lederhandschuhfabrikation (Wyrób rękawiczek skórzanych). Str. 335.

KRAWIECTWO:

J. Sierakowski — Podręcznik kroju damskiego. Str. 153. R. 1936.

H. Reich — Podręcznik kroju krawiectwa męskiego, Cz. I str. 28. Cz. II str. 63. R. 1935.

Vorbereitungsbuch für die Gesellenprüfung im Damenschneidereihandwerk (Przygotowanie do egzaminu czeladniczego w krawiectwie damskiem).

FRYZJERSTWO:

K. Schmitt — Berufskunde für Friseure und Perückenmacher (Wiedza zawodowa fryzjerska i perukarska). Str. 165.

RÓŻNE:

Inż. Stadtmüller — Słownictwo rzemieślnicze. Działy: drzewny, skórniczy, metalowy, włókienniczy, ceramiczny, instr. muz., budowlany. Str. 343.

Normy P. K. N. (Polskiego Komitetu Normalizacyjnego przy Min. Przemysłu i Handlu) z działów: o (Normy ogólne i kreślenie techniczne), w (Wytrzymałość materjałów), B (Budownictwo ogólne. Materjały budowlane. Okna, drzwi i okucia do nich, piece i okucia piecowe. Drogi. Rurociągi. Technika sanitarna. Armatury. Technologja chemiczna). C (Skóry). D (Garnki, łyżki). H (Metale. Stal. Aluminium). N (Technika warsztatowa. Gwintowniki i narzynki. Wiertła i pogłębiacze. Rozwiertaki. Frezy. Części uchwytów. Obrabiarki i części obrabiarek. Noże. Znakowanie i klasyfikacja inwentarza narzędziowego. Ściernice Pilniki i tarniki. Narzędzia rzemieślnicze. Układ pasowań średnic).

U. Hellmuth — Handwerkliches Schrift (Liternictwo do użytku rzemiosła). Str. 16, tbl. 40.

S. F. Tyszkiewicz, T. Cieślewski (syn) — Fiorenza (Drzeworyty T. Cieślewskiego). Str. 51 R. 1928.

W. Köhler — Was soll ich werden (Poradnik wyboru zawodu. Opis 120 zawodów rzemieślniczych).

*

Bezpłatna czytelnia przy Bibljotece Instytutu czynna jest codziennie od godz. 10 do 14 i od 17 do 19, w dni świąteczne od 11 do 14.

ADRES INSTYTUTU: WARSZAWA, CHMIELNA 52, TELEFON 6-73-38.

„Biuletyn“ dołączany jest bezpłatnie do każdego numeru „Rzemiosła“, organu Związku Izb Rzemieślniczych R. P. Numer pojedyńczy „Biuletynu“ kosztuje 10 gr.

Wydawca: Instytut Naukowy Rzemieślniczy Imienia Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

Redaktor: Henryk Juszkiewicz.

Zakłady Graf. „Polska Zjednoczona“ Warszawa, Nowolipie 2. Tel. 11-40-45.